

چکیده

استفاده از شبکه های کامپیوتری در چندین سال اخیر رشد فراوانی کرده و سازمانها و موسسات اقدام به برپایی شبکه نموده اند. هر شبکه کامپیوتری باید با توجه به شرایط و سیاست های هر سازمان، طراحی و پیاده سازی گردد. در واقع شبکه های کامپیوتری زیر ساخت های لازم را برای به اشتراک گذاشتن منابع در سازمان فراهم می آورند؛ در صورتیکه این زیر ساختها به درستی طراحی نشوند، در زمان استفاده از شبکه مشکلات متفاوتی پیش آمده و باید هزینه های زیادی به منظور نگهداری شبکه و تطبیق آن با خواسته های مورد نظر صرف شود.

در زمان طراحی یک شبکه سوالات متعددی مطرح می شود:

- برای طراحی یک شبکه باید از کجا شروع کرد؟

چه پارامترهایی را باید در نظر گرفت؟

- هدف از برپاسازی شبکه چیست؟

- انتظار کاربران از شبکه چیست؟

- آیا شبکه موجود ارتقاء می باید و یا یک شبکه از ابتدا طراحی می شود؟

- چه سرویس ها و خدماتی بر روی شبکه ارائه خواهد شد؟

بطور کلی قبل از طراحی فیزیکی یک شبکه کامپیوتری، ابتدا باید خواسته ها شناسایی و تحلیل شوند، مثلا در یک کتابخانه چرا قصد ایجاد یک شبکه را داریم و این شبکه باید چه سرویس ها و خدماتی را ارائه نماید؛ برای تامین سرویس ها و خدمات مورد نظر اکثریت کاربران، چه اقداماتی باید انجام داد؛ مسائلی چون پروتکل مورد نظر برای استفاده از شبکه، سرعت شبکه و از همه مهمتر مسائل امنیتی شبکه، هریک از اینها باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد. سعی شده است پس از ارائه تعاریف اولیه، مطالبی پیرامون کاربردهای عملی آن نیز ارائه شود تا در تصمیم گیری بهتر یاری کند.

شبکه کامپیوتری چیست؟

اساسا یک شبکه کامپیوتری شامل دو یا بیش از دو کامپیوتر و ابزارهای جانبی مثل چاپگرها، اسکنرها و مانند اینها هستند که بطور مستقیم بمنظور استفاده مشترک از سخت افزار و نرم افزار، منابع اطلاعاتی ابزارهای متصل ایجاد شده است توجه داشته باشید که به تمامی تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری موجود در شبکه منبع (Source) گویند.

در این تشریح مساعی با توجه به نوع پیکربندی کامپیوتر، هر کامپیوتر کاربر می تواند در آن واحد

منابع خود را اعم از ابزارها و داده ها با کامپیوترهای دیگر همزمان بهره ببرد.

دلایل استفاده از شبکه را می توان موارد ذیل عنوان کرد:

۱ - استفاده مشترک از منابع :

استفاده مشترک از یک منبع اطلاعاتی یا امکانات جانبی رایانه ، بدون توجه به محل جغرافیایی هر یک از منابع را استفاده از منابع مشترک گویند.

۲ - کاهش هزینه :

متمرکز نمودن منابع و استفاده مشترک از آنها و پرهیز از پخش آنها در واحدهای مختلف و استفاده اختصاصی هر کاربر در یک سازمان کاهش هزینه را در پی خواهد داشت .

۳ - قابلیت اطمینان :

این ویژگی در شبکه ها بوجود سرویس دهنده های پشتیبان در شبکه اشاره می کند ، یعنی به این معنا که می توان از منابع گوناگون اطلاعاتی و سیستم ها در شبکه نسخه های دوم و پشتیبان تهیه کرد و در صورت عدم دسترسی به یک از منابع اطلاعاتی در شبکه (بعلت از کارافتادن سیستم) از نسخه های پشتیبان استفاده کرد. پشتیبان از سرویس دهنده ها در شبکه کارآیی،، فعالیت و آمادگی دائمی سیستم را افزایش می دهد.

۴ - کاهش زمان :

یکی دیگر از اهداف ایجاد شبکه های رایانه ای ، ایجاد ارتباط قوی بین کاربران از راه دور است ؛ یعنی بدون محدودیت جغرافیایی تبادل اطلاعات وجود داشته باشد. به این ترتیب زمان تبادل اطلاعات و استفاده از منابع خود بخود کاهش می یابد.

۵ - قابلیت توسعه :

یک شبکه محلی می تواند بدون تغییر در ساختار سیستم توسعه یابد و تبدیل به یک شبکه بزرگتر شود. در اینجا هزینه توسعه سیستم هزینه امکانات و تجهیزات مورد نیاز برای گسترش شبکه مد نظر است.

۶ - ارتباطات:

کاربران می توانند از طریق نوآوریهای موجود مانند پست الکترونیکی و یا دیگر سیستم های اطلاع رسانی پیغام هایشان را مبادله کنند ؛ حتی امکان انتقال فایل نیز وجود دارد.

موارد سخت افزار و توپولوژی های شبکه

Work Stations

مفهوم گره (Node) و ایستگاههای کاری

هرگاه شما کامپیوتری را به شبکه اضافه می کنید ، این کامپیوتر به یک ایستگاه کاری یا گره تبدیل می شود.

یک ایستگاه کاری ؛ کامپیوتری است که به شبکه الصاق شده است و در واقع اصطلاح ایستگاه کاری روش دیگری است برای اینکه بگوییم یک کامپیوتر متصل به شبکه است. یک گره چگونگی ارتباط شبکه یا ایستگاه کاری ویا هر نوع ابزار دیگری است که به شبکه متصل است و بطور ساده تر هر چه را که به شبکه متصل و الحاق شده است یک گره گویند. برای شبکه جایگاه و آدرس یک ایستگاه کاری مترادف با هویت گره اش است.

انواع شبکه از لحاظ جغرافیایی:

نوع شبکه توسط فاصله بین کامپیوتر های تشکیل دهنده آن شبکه مشخص می شود:

Local Area Network

شبکه محلی (LAN)

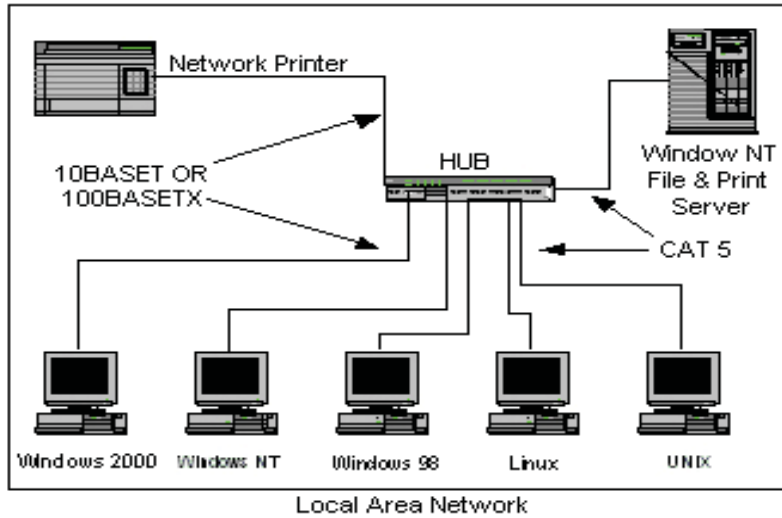
ارتباط و اتصال بیش از دو یا چند رایانه در فضای محدود یک سازمان از طریق کابل شبکه و پروتکل بین رایانه ها و با مدیریت نرم افزاری موسوم به سیستم عامل شبکه را شبکه محلی گویند. کامپیوتر سرویس گیرنده باید از طریق کامپیوتر سرویس دهنده به اطلاعات و امکانات به اشتراک گذاشته دسترسی یابند. همچنین ارسال و دریافت پیام به یکدیگر از طریق رایانه سرویس دهنده انجام می گیرد. از خصوصیات شبکه های محلی می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱ - اساسا در محیط های کوچک کاری قابل اجرا و پیاده سازی می باشند.

۲ - از سرعت نسبتا بالایی برخوردارند.

۳ - دارای یک ارتباط دائمی بین رایانه ها از طریق کابل شبکه می باشند.

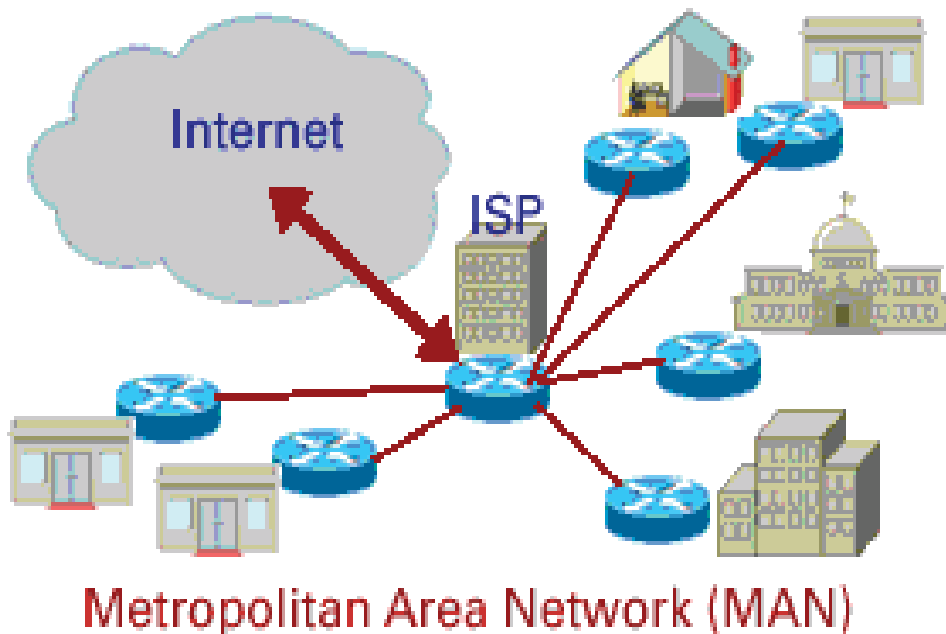

Metropolitan Area Network

شبكة شهري (MAN)

همانطور که از نام آن مشخص می باشد MAN به شبکه ای به اندازه یک شهر گفته می شود . به طور مثال می توان به شبکه کردن ادارات, شرکتها و... در یک شهر به یکدیگر اشاره کرد که در شکل زیر نیز نمایش داده شده است.

Wide Area Network

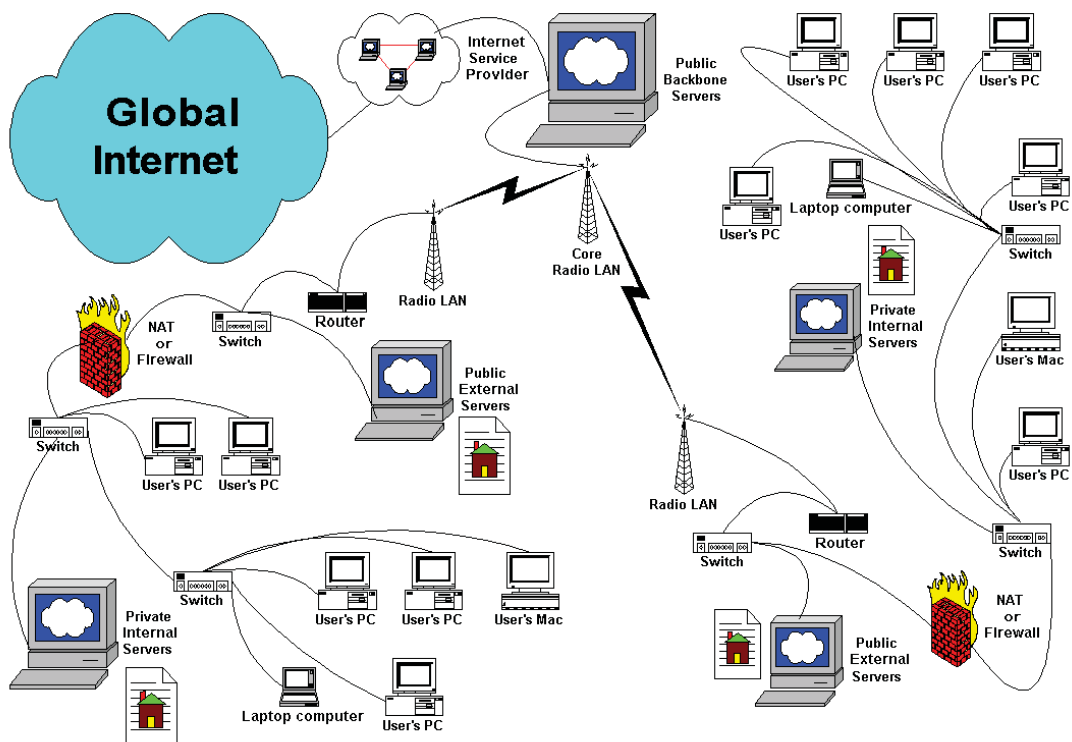
شبكة گسترده (WAN)

اتصال شبکه های محلی از طریق خطوط تلفنی ، کابل های ارتباطی ماهواره و یا دیگر سیستم هایی مخابراتی چون خطوط استیجاری در یک منطقه بزرگتر را شبکه گسترده گویند. در این شبکه کاربران

یا رایانه‌ها از مسافت‌های دور و از طریق خطوط مخابراتی به یکدیگر متصل می‌شوند. کاربران هر یک از این شبکه‌ها می‌توانند به اطلاعات و منابع به اشتراک گذاشته شده توسط شبکه‌های دیگر دسترسی یابند. از این فناوری با نام شبکه‌های راه دور (Long Haul Network) نیز نام برده می‌شود. در شبکه گسترده سرعت انتقال داده نسبت به شبکه‌های محلی خیلی کمتر است. بزرگترین و مهم‌ترین شبکه گسترده، شبکه جهانی اینترنت می‌باشد.

Wide Area Network

مدل‌های شبکه:

در یک شبکه، یک کامپیوتر می‌تواند هم سرویس دهنده و هم سرویس گیرنده باشد. یک سرویس دهنده (Server) کامپیوتری است که فایل‌های اشتراکی و همچنین سیستم عامل شبکه که مدیریت عملیات شبکه را بعهده دارد را نگهداری می‌کند.

برای آنکه سرویس گیرنده (Client) بتواند به سرویس دهنده دسترسی پیدا کند، ابتدا سرویس گیرنده باید اطلاعات مورد نیازش را از سرویس دهنده تقاضا کند. سپس سرویس دهنده اطلاعات در خواست شده را به سرویس گیرنده ارسال خواهد کرد.

سه مدل از شبکه‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرند، عبارتند از:

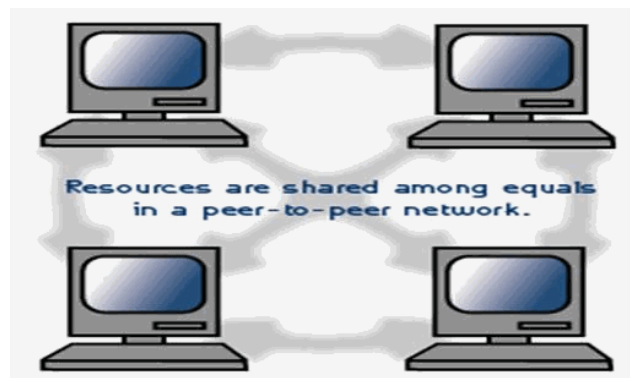

- ۱ - شبکه نظیر به نظیر (Peer- to- Peer)
- ۲ - شبکه مبتنی بر سرویس دهنده (Server- Based)
- ۳ - شبکه سرویس دهنده / سرویس گیرنده (Client - Server)

Peer to Peer

مدل شبکه نظیر به نظیر

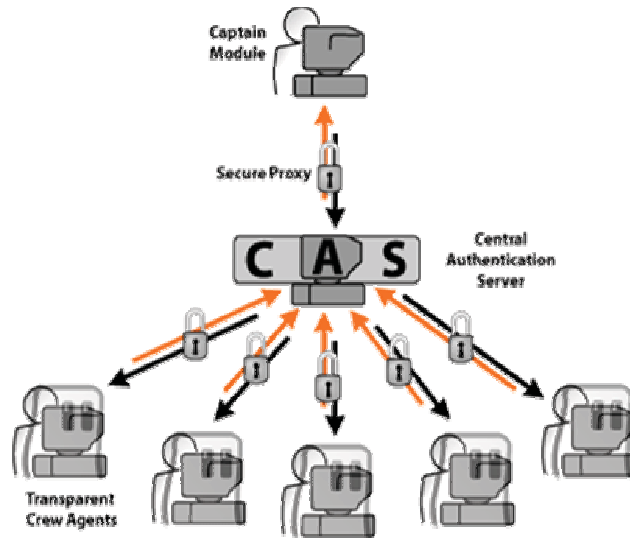
در این شبکه ایستگاه ویژه ای جهت نگهداری فایل های اشتراکی و سیستم عامل شبکه وجود ندارد. هر ایستگاه می تواند به منابع سایر ایستگاه ها در شبکه دسترسی پیدا کند. هر ایستگاه خاص می تواند هم بعنوان Server و هم بعنوان Client عمل کند. در این مدل هر کاربر خود مسئولیت مدیریت و ارتقاء دادن نرم افزارهای ایستگاه خود را بعهده دارد. از آنجایی که یک ایستگاه مرکزی برای مدیریت عملیات شبکه وجود ندارد ، این مدل برای شبکه ای با کمتر از ۱۰ ایستگاه بکار می رود .

مدل شبکه مبتنی بر سرویس دهنده

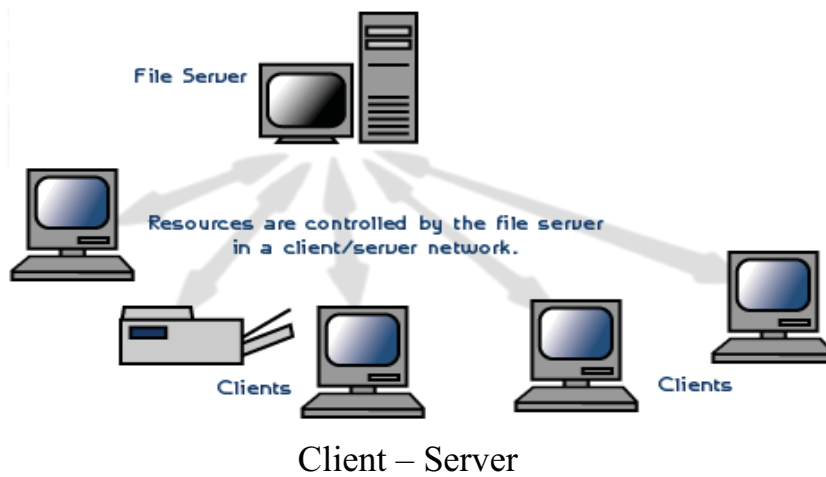
در این مدل شبکه ، یک کامپیوتر بعنوان سرویس دهنده کلیه فایل ها و نرم افزارهای اشتراکی نظیر واژه پرداز ها، کامپایلر ها ، بانک های اطلاعاتی و سیستم عامل شبکه را در خود نگهداری می کند. یک کاربر می تواند به سرویس دهنده دسترسی پیدا کرده و فایل های اشتراکی را از روی آن به ایستگاه خود منتقل کند.

مدل سرویس دهنده / سرویس گیرنده

در این مدل یک ایستگاه در خواست انجام کارش را به سرویس دهنده ارائه می دهد و سرویس دهنده پس از اجرای وظیفه محوله ، نتایج حاصل را به ایستگاه در خواست کننده عودت می دهد. در این مدل حجم اطلاعات مبادله شده شبکه ، در مقایسه با مدل مبتنی بر سرویس دهنده کمتر است و این مدل دارای کارایی بالاتری می باشد.

ابزارهایی که به پیکربندی اصلی شبکه متصل می شوند بعنوان مثال : کامپیوتر ها ، چاپگرها، هاب ها ، سیم ها ، کابل ها وسایر رسانه هایی که برای اتصال ابزارهای شبکه استفاده می شوند که در فصل بعد توضیحات کاملی از هاب ها و کابلها و ... خواهیم داد.

Network Operating System

سیستم عامل شبکه (NOS)

سیستم عامل شبکه بر روی سرورس دهنده اجرا می شود و سرورس های مختلفی مانند: اجازه ورود به سیستم (Login) ، رمز عبور (Password) ، چاپ فایل ها (Print files) ، مدیریت شبکه (Network management) را در اختیار کاربران می گذارد.

برخی از سیستم عامل های شبکه عبارتند از :

۱- Windows ها از قبیل:

Win 98 -

Win XP -

Win NT -

Win 2000 Server -

Win 2000 Server Advanced -

Win 2000 Server Professional -

۲- Linux

۳- Unix

۴- Novell

و غیره که در طراحی شبکه مواردی که قبل از راه اندازی شبکه باید مد نظر قرار دهید شامل موارد ذیل هستند و نیز باعث انتخاب یکی از سیستم عامل ها خواهند شد:

۱ - بودجه

۲ - سطح امنیت

۳ - نوع فعالیت

۴ - سطح مدیریت

۵ - مقدار ترافیک

Network Topology

توپولوژیهای شبکه

توپولوژی شبکه تشریح کننده نحوه اتصال کامپیوتر ها در یک شبکه به یکدیگر است. پارامترهای اصلی در طراحی یک شبکه ، قابل اعتماد بودن و مقرون به صرفه بودن است. انواع متداول توپولوژی ها در

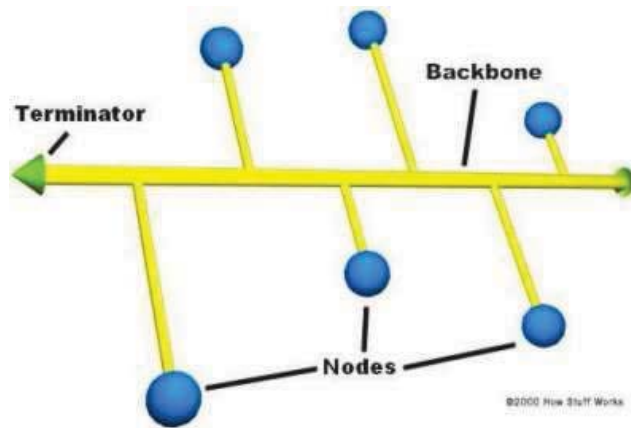
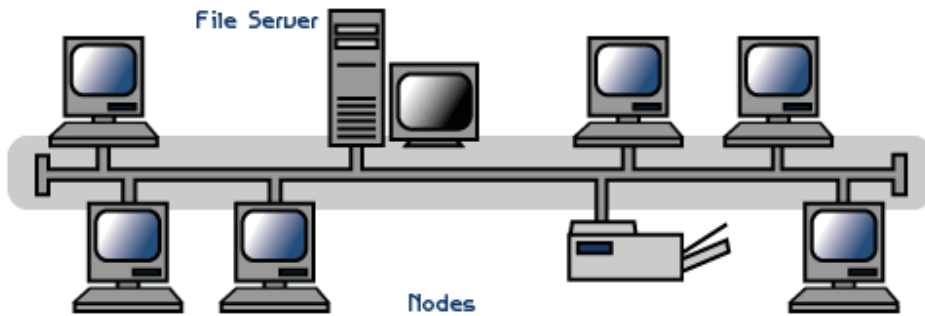

شبکه کامپیوتری عبارتند از :

۱- توپولوژی خطی (BUS)

در یک شبکه خطی چندین کامپیوتر به یک کابل بنام اتوبوسی متصل می شوند. در این توپولوژی ، رسانه انتقال بین کلیه کامپیوتر ها مشترک است. یکی از مشهورترین قوانین نظارت بر خطوط ارتباطی در شبکه های محلی اترنت است. توپولوژی خطی از متداولترین توپولوژی هایی است که در شبکه محلی مورد استفاده قرار می گیرد. سادگی ، کم هزینه بودن و توسعه آسان این شبکه ، از نقاط قوت توپولوژی اتوبوسی می باشد. نقطه ضعف عمده این شبکه آن است که اگر کابل اصلی که بعنوان پل ارتباطی بین کامپیوتر های شبکه می باشد قطع شود، کل شبکه از کار خواهد افتاد.

Topology BUS

۲- توپولوژی حلقوی (Ring)

این توپولوژی توسط شرکت IBM اختراع شد و بهمین دلیل است که این توپولوژی بنام IBM Tokenring مشهور است.

در این توپولوژی کلیه کامپیوتر ها به گونه ای به یکدیگر متصل هستند که مجموعه آنها یک حلقه را می سازد. کامپیوتر مبدا اطلاعات را به کامپیوتری بعدی در حلقه ارسال نموده و آن کامپیوتر آدرس

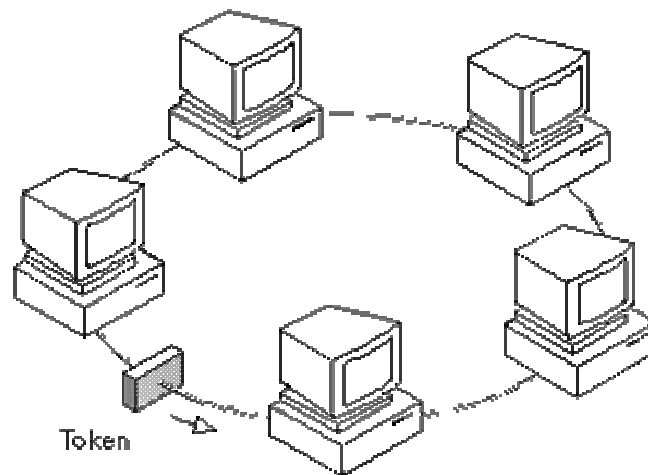
اطلاعات را برای خود کپی می کند، آنگاه اطلاعات را به کامپیوتر بعدی در حلقه منتقل خواهد کرد و بهمین ترتیب این روند ادامه پیدا می کند تا اطلاعات به کامپیوتر مبدا برسد. سپس کامپیوتر مبدا این اطلاعات را از روی حلقه حذف می کند.

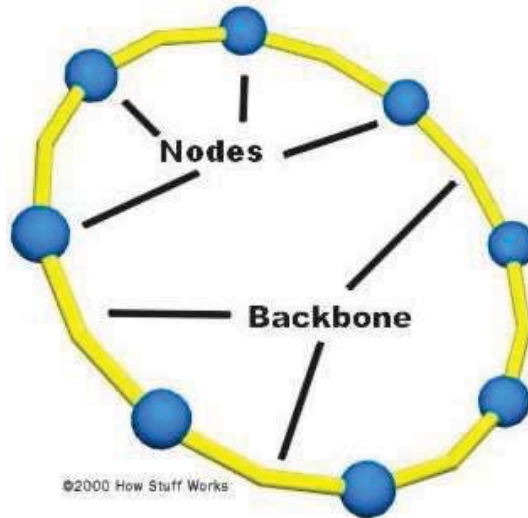
نقاط ضعف توپولوژی فوق عبارتند از:

- * اگر یک کامپیوتر از کار بیفتد ، کل شبکه متوقف می شود.
- * به سخت افزار پیچیده نیاز دارد (کارت شبکه آن گران قیمت است).
- * برای اضافه کردن یک ایستگاه به شبکه باید کل شبکه را متوقف کرد.

نقاط قوت توپولوژی فوق عبارتند از :

- * نصب شبکه با این توپولوژی ساده است.
- * توسعه شبکه با این توپولوژی به راحتی انجام می شود.
- * در این توپولوژی از کابل فیبر نوری میتوان استفاده کرد.

Topology Ring

۳ - توپولوژی ستاره ای (Star)

در این توپولوژی ، کلیه کامپیوتر ها به یک کنترل کننده مرکزی با هاب متصل هستند. هرگاه کامپیوتری بخواهد با کامپیوتری دیگری تبادل اطلاعات نماید، کامپیوتر منبع ابتدا باید اطلاعات را به هاب ارسال نماید. سپس از طریق هاب آن اطلاعات به کامپیوتر مقصد منتقل شود. اگر کامپیوتر شماره یک بخواهد اطلاعاتی را به کامپیوتر شماره ۳ بفرستد ، باید اطلاعات را ابتدا به هاب ارسال کند، آنگاه هاب آن اطلاعات را به کامپیوتر شماره سه خواهد فرستاد.

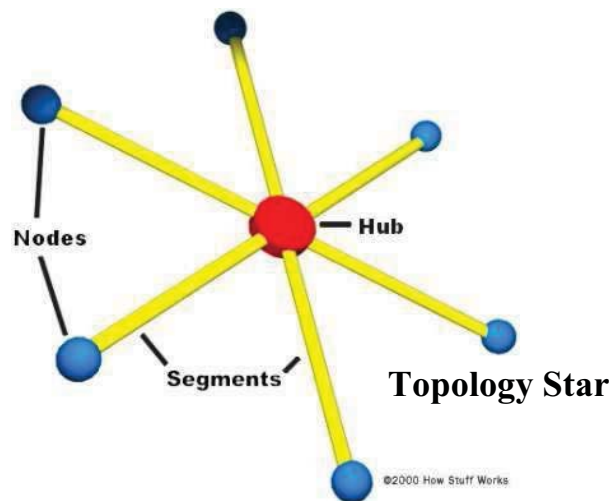
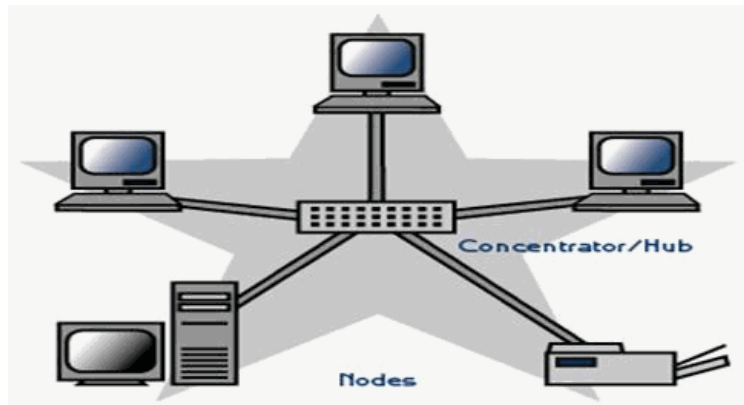
نقاط ضعف این توپولوژی آن است که عملیات کل شبکه به هاب وابسته است. این بدان معناست که اگر هاب از کار بیفتد، کل شبکه از کار خواهد افتاد . نقاط قوت توپولوژی ستاره عبارتند از:

- * نصب شبکه با این توپولوژی ساده است.

- * توسعه شبکه با این توپولوژی به راحتی انجام می شود.

- * اگر یکی از خطوط متصل به هاب قطع شود ، فقط یک کامپیوتر از شبکه خارج می شود.

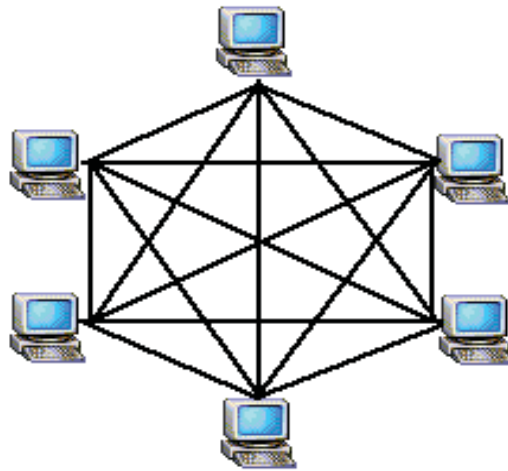

۴- توپولوژی توری (Mesh)

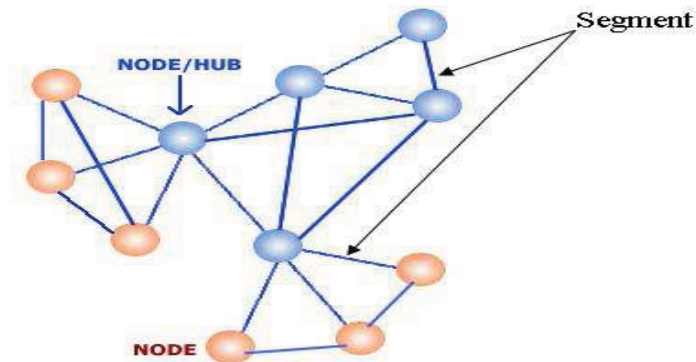
در این توپولوژی هر کامپیوتری مستقیماً به کلید کامپیوترهای شبکه متصل می شود. مزیت این توپولوژی آن است که هر کامپیوتر با سایر کامپیوترها ارتباطی مجزا دارد. بنابراین، این توپولوژی دارای بالاترین درجه امنیت و اطمینان می باشد. اگر یک کابل ارتباطی در این توپولوژی قطع شود، شبکه همچنان فعال باقی می ماند.

از نقاط ضعف اساسی این توپولوژی آن است که از تعداد زیادی خطوط ارتباطی استفاده می کند، مخصوصاً زمانی که تعداد ایستگاهها افزایش یابند. به همین جهت این توپولوژی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست. برای مثال، در یک شبکه با صد ایستگاه کاری، ایستگاه شماره یک نیازمند به نود و نه می باشد. تعداد کابل های مورد نیاز در این توپولوژی با رابطه $N(N-1)/2$ محاسبه می شود که در آن N تعداد ایستگاه های شبکه می باشد.

Topology Mesh

۵- توپولوژی ترکیبی (Hybrid)

این توپولوژی ترکیبی است از چند شبکه با توپولوژی متفاوت که توسط یک کابل اصلی بنام استخوان بندی (Backbone) به یکدیگر مرتبط شده اند .

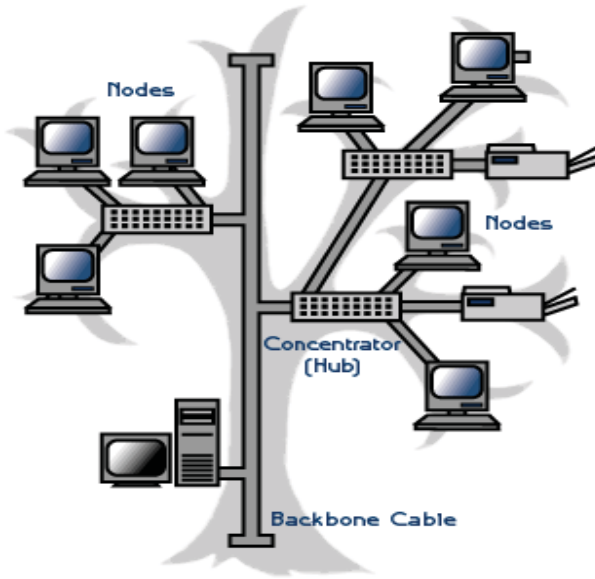
دو مورد از توپولوژی ترکیبی عبارتند از :

۱- توپولوژی خطی - ستاره ای

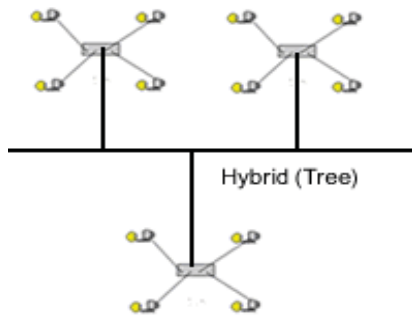
۲- توپولوژی ستاره‌های - حلقه ای

در توپولوژی خطی - ستاره ای یا توپولوژی درختی (Tree) از یک یا چند هاب فعال یا تکرار کننده برای اتصال ایستگاه ها به یکدیگر استفاده می کند. هاب مهمترین عنصر شبکه مبتنی بر توپولوژی درختی است زیرا کلیه ایستگاه ها را به یکدیگر متصل می کند. وظیفه هاب دریافت اطلاعات از یک ایستگاه و تکرار و تقویت آن اطلاعات و سپس ارسال آنها به ایستگاه دیگر می باشد.

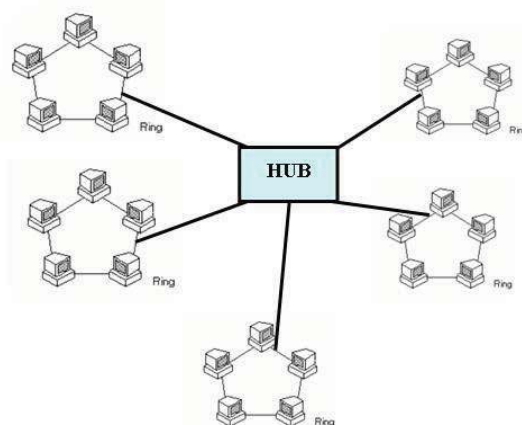

Topology Tree

توپولوژی ستاره ای - حلقه ای نیز به همین طرح است با این تفاوت که تعدادی از سیستمهای متصل شده به روش حلقه ای به سبک ستاره ای به هم متصل می شوند.

اجزاء شبکه :

اجزا اصلی یک شبکه کامپیوتری عبارتند از :

- ۱- کابل (cable)
- ۲- مودم (Modem)
- ۳- کارت شبکه (NIC)
- ۴- هاب (HUB)
- ۵- سوئیچ (Switch)
- ۶- مسیریاب (Router)
- ۷- پل (Bridge)
- ۸- تکرار کننده (Repeater)

انواع کابل ها

رسانه انتقال کامپیوتر ها را به یکدیگر متصل کرده و موجب برقراری ارتباط بین کامپیوتر های یک شبکه می شود . برخی از متداولترین رسانه های انتقال عبارتند از : کابل کواکسیال (Coaxial) ، کابل زوج سیم بهم تابیده (Twisted-Pair) و کابل فیبر نوری (Fiber-Optic) که در زیرنمایش داده شده اند .

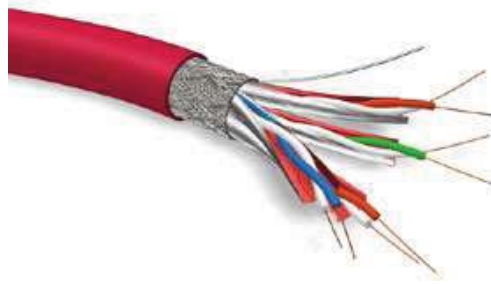

Cable Coaxial

UTP

STP

Cable CAT5e

این نمونه از کابل خود دو حالت دارد:

کابل بدون روکش (Unshielded Twisted-Pair)

کابل روکش دار (Shielded Twisted-Pair)

فیبر نوری و انواع مختلفی از آن (4-Core/6-Core/8-core/...)

که هر کدام از آنها نیز برای استفاده به سوکت و کانکتور مخصوص به خود دارد که در آینده در مورد آن توضیح داده خواهد شد.

مودم (Modem)

در حالت کلی مودم دارای دو نمونه Internal (داخلی) و External (خارجی) می باشد که در زیر

نمایش داده شده است.

Internal Modem

External Modem

Network Interface Card

کارت شبکه (NIC)

برای استفاده از شبکه و برقراری ارتباط بین کامپیوتر ها از کارت شبکه ای استفاده می شود که در داخل یکی از شیارهای برد اصلی کامپیوتر های شبکه اعم از (سرویس دهنده و گیرنده) بصورت سخت افزاری و برای کنترل ارسال و دریافت داده نصب می گردد. کارت شبکه نیز دارای انواع مختلف می باشد که در زیر نمایش داده شده است.

- کارت مخصوص براي توپولوژي BUS :

البته کارت فوق چند سيستم را Support مي کند.

- کارت مخصوص براي توپولوژي Star:

کارتهاي شبکه اي نیز وجود دارد که هر دو توپولوژي فوق را Support مي کند.

کارت های شبکه ای نیز وجود دارد که به صورت wireless (بی سیم) به کار می روند.

• کارت مخصوص برای توپولوژی Mesh :

کارت هایی نیز وجود دارد که در USB نصب می شوند.

HUB

هاب نیز دارای دستگا ههای مختلفی می باشد که بر روی آن دستگا هها هم از نظر تعداد پورت و هم از نظر داشتن کلیدی به نام Up-Link که در مورد آن توضیح داده خواهد شد با هم فرق دارند. منظور از تعداد پورت این است که برخی از هابها ۸- پورت برخی ۱۶-پورت ۲۴- پورت و... خواهند بود.

HUB(8-Port)

ابزاری هستند در شبکه که برای اتصال یک یا بیش از دو ایستگاه کاری به شبکه مورد استفاده قرار می گیرد و یک ابزار معمول برای اتصال ابزارهای شبکه است. هابها معمولا برای اتصال سگمنت های شبکه محلی استفاده می شوند. یک هاب دارای در گاهی های چند گانه است. وقتی یک بسته در یک درگاهی وارد می شود به سایر در گاهی ها کپی می شود تا اینکه تمامی سگمنت های شبکه محلی بسته ها را ببینند. سه نوع هاب رایج وجود دارد:

الف - هاب فعال :

که مانند آمپلی فایر عمل می کند و باعث تقویت مسیر عبور سیگنال ها می شود و از تصادم و برخورد سیگنال ها در مسیر جلوگیری بعمل می آورد. این هاب نسبتا قیمت بالایی دارد.

ب - غیر فعال :

که بر خلاف نوع اول که در مورد تقویت انتقال سیگنال ها فعال است این هاب منفعل است.

ج - آمیخته :

که قادر به ترکیب انواع رسانه ها " کابل کواکسیال نازک ، ضخیم و....." و باعث تعامل درون خطی میان سایر ها بها می شود.

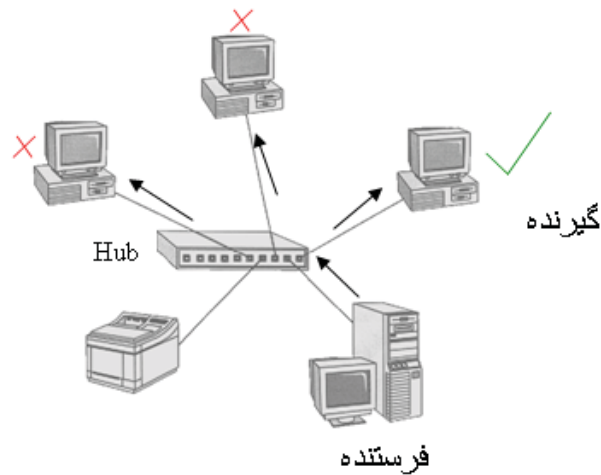
Switch

سوئیچ نیز مانند هاب بوده با این تفاوت که یک دستگاه هوشمند می باشد. منظور از هوشمندی آن این است که به صورت Point to Point کار می کند در صورتی که دستگاه هاب به صورت Broadcast عمل خواهد کرد.

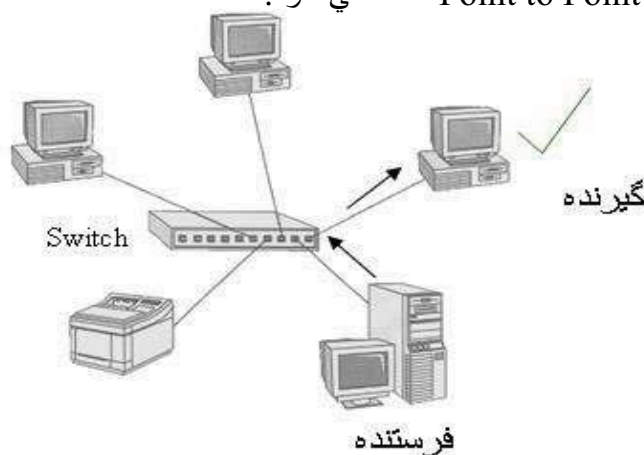

اما فرق بين دو مورد بالا در اين است كه در هر گاه اطلاعاتي از يك سيستم به يك سيستم ديگر ارسال مي گردد آن اطلاعات از آن سيستم به تمامي سيستم ها فرستاده مي شود كه اين كار Broadcast را هاب انجام مي دهد. حال آن اطلاعات وقتي كه به سيستم ها ميرسند فقط در سيستم مورد نظر به گيرنده تحويل داده مي گردد و در ديگر سيستم ها آن اطلاعات حذف خواهد شد.

اما در سوئيچ كه يك دستگاه هوشمند مي باشد كار به اين صورت انجام مي گيرد كه اطلاعات فرستاده شده از طرف فرستنده فقط و فقط به گيرنده ارسال مي گردد و ديگر ارسال كمي از آن به ديگر سيستم ها صورت نمي گيرد كه به اين حالت Point to Point گفته مي شود.

Router

روتر یکی از دستگاه های شبکه ای مهم و حیاتی است که از آن در شبکه MAN و WAN استفاده می گردد .

روتر يك نوع كامپیوتر خاص است که دارای عناصر مشابه يك كامپیوتر استاندارد شخصی نظیر پردازنده ، حافظه ، خطوط داده و اینترفیس های مختلف ورودی و خروجی است. روترها به منظور انجام عملیات بسیار خاص که عموماً نمی توان آنان را توسط کامپیوترهای شخصی انجام داد ، طراحی شده اند . مثلاً" با استفاده از روتر می توان دو شبکه را به یکدیگر متصل تا در ادامه امکان مبادله اطلاعات بین آنان فراهم گردد . روتر ، همچنین بهترین مسیر ارسال داده از يك شبکه به شبکه ای دیگر را تعیین می نماید. با این که می توان از روتر برای تقسیم (Segmentation) يك شبکه محلی استفاده نمود ولی مهمترین کاربرد آن به عنوان يك دستگاه شبکه ای در شبکه های WAN می باشد.

مسیر یاب بر حسب عملکردش به دو نوع زیر تقسیم می شود:

الف - **مسیریاب ایستا** : که در این نوع ، جدول مسیر یابی توسط مدیر شبکه که تعیین کننده مسیر می باشد بطور دستی مقدار دهی می شود.

ب - **مسیر یاب پویا** : که در این نوع ، جدول مسیر یابی خودش را، خود تنظیم می کند و بطور اتوماتیک جدول مسیریابی را روز آمد می کند.

برای اتصال کامپیوتر به روتر به تجهیزات و امکانات زیر نیاز می باشد :

۱- يك دستگاه کامپیوتر که دارای يك اینترفیس سریال است و برنامه HyperTerminal

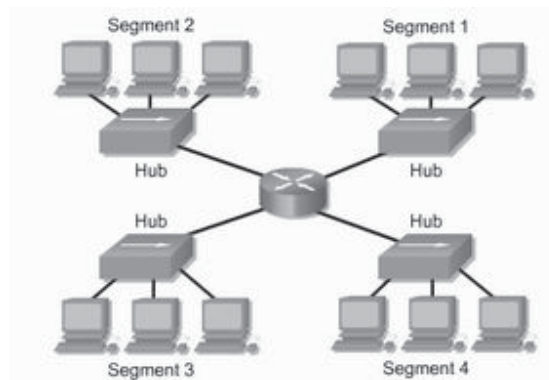
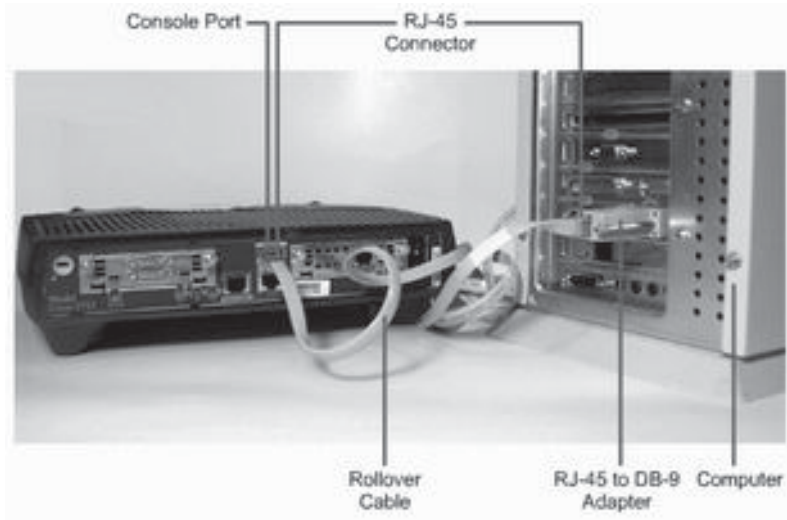

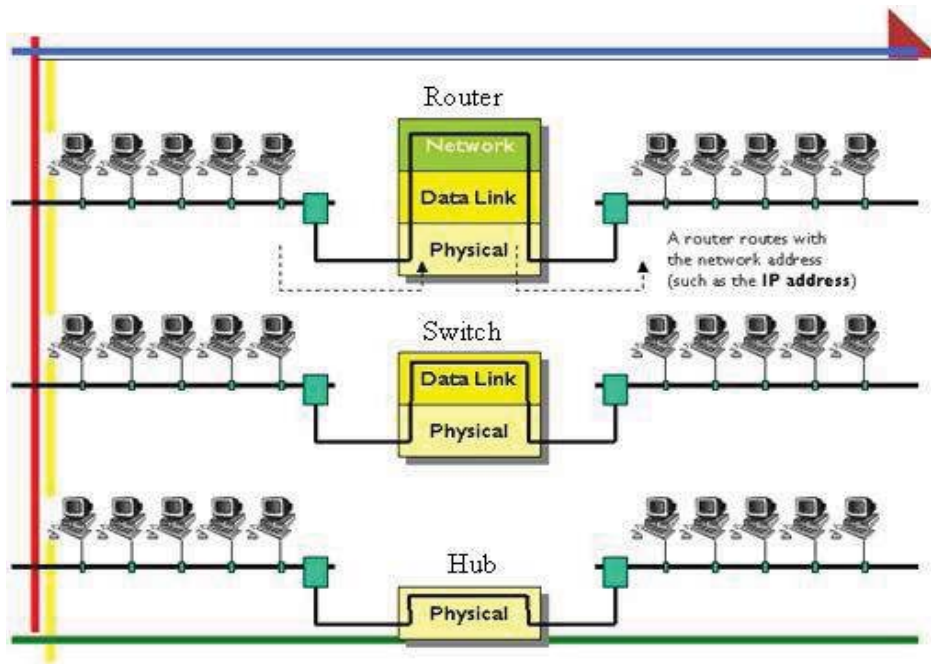
بر روی نصب شده باشد. که در زیر مسیر آن نمایش داده شده است:

Start > Programs > Accessories > Communications > Hyper Terminal

۲- يك روتر.

۳- كابل كنسول و يا rollover برای اتصال كامپيوتر به روتر.

فرق بین Hub-Switch-Router از نظر هوشمندی در بالا نمایش داده شده است

Bridge

یک پل برای اتصال سگمنت های یک شبکه به یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرد. یک پل در لایه پیوند داده ها (Data link) عمل می کند.

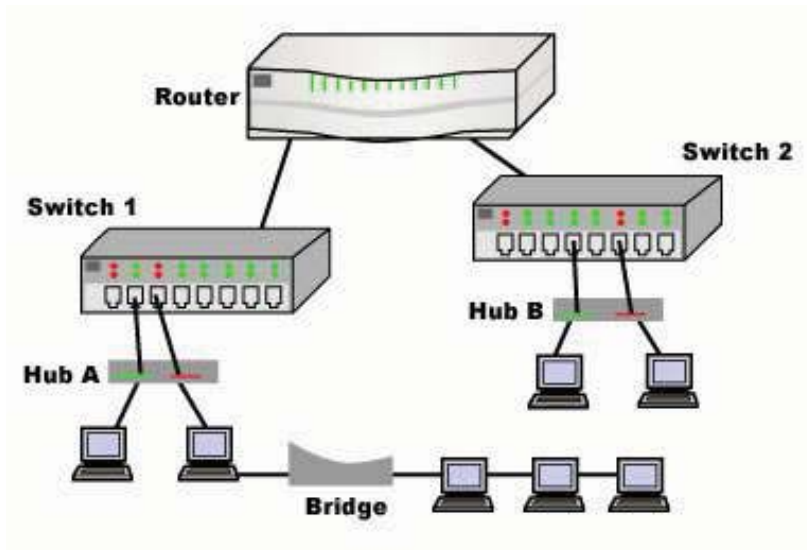
پل ها فریم ها را بر اساس آدرس مقصدشان ارسال می کنند. آنها همچنین می توانند جریان داده ها را کنترل نموده و خطاهایی را که در حین ارسال داده ها رخ می دهد.

عملکرد این پل عبارتست از تجزیه و تحلیل آدرس مقصد یک فریم ورودی و اتخاذ تصمیم مناسب برای ارسال آن به ایستگاه مربوطه. پل ها قادر به فیلتر کردن فریم ها می باشند. فیلتر کردن فریم برای حذف فریم های عمومی یا همگانی که غیر ضروری هستند مفید می باشد، پل ها قابل برنامه ریزی هستند و می توان آنها را به گونه ای برنامه ریزی کرد که فریم های ارسال شده از طرف منابع خاصی را حذف کنند.

با تقسیم یک شبکه بزرگ به چندین سگمنت و استفاده از یک پل برای اتصال آنها به یکدیگر، توان عملیاتی شبکه افزایش خواهد یافت. اگر یک سگمنت شبکه از کار بیفتد، سایر سگمنت های متصل به پل می توانند شبکه را فعال نگه دارند، پل ها موجب افزایش وسعت شبکه محلی می شوند.

از دستگاه پل به عنوان رابط به صورت زیر استفاده می شود:

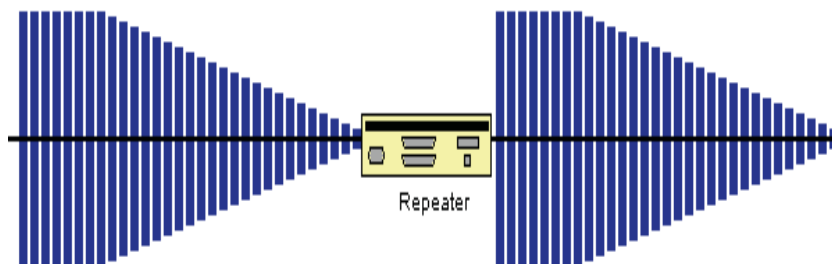
دستگاه پل نیز دارای مختلف می باشد

Repeater

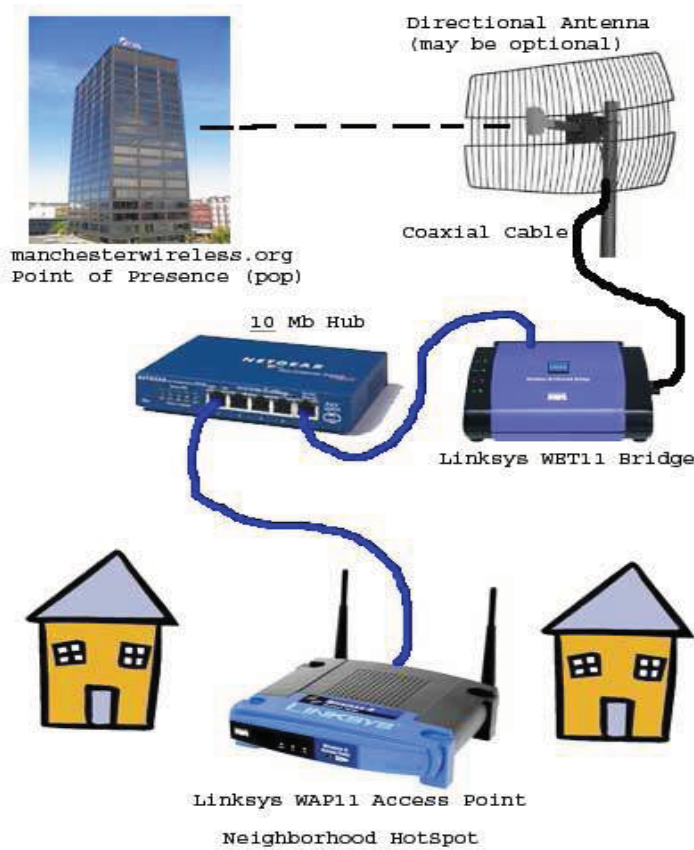
تکرار کننده وسیله ای است که برای اتصال چندین سگمنت یک شبکه محلی بمنظور افزایش وسعت مجاز آن شبکه مورد استفاده قرار می گیرد . هر تکرار کننده از درگاه ورودی (Port) خود داده ها را پذیرفته و با تقویت آنها ، داده ها را به درگاهی خروجی خود ارسال می کند. یک تکرار کننده در لایه فیزیکی عمل می کند.

هر کابل یا سیم بکار رفته در شبکه که بعنوان محلی برای عبور و مرور سیگنال هاست آستانه ای دارد که در آن آستانه سرعت انتقال سیگنال کاهش می یابد و در اینجا تکرار کننده بعنوان ابزاری است که این سرعت عبور را در طول رسانه انتقال تقویت می کند.

یا به عبارت دیگر تکرار کننده یک دستگاه تقویت کننده سیگنال فرستاده شده در طول مسیر می باشد. اطلاعاتی که از فرستنده ارسال می شود اگر فاصله زیادی از آن تا گیرنده باشد باید سیگنال آنها در فاصله مسیر دوباره تقویت شوند تا صحیح و دقیق به مقصد برسند.

تکرار کننده هم دارای اشکال مختلفی می باشد.

تا اینجا تقریباً با تمامی قطعات سخت افزاری لازم جهت ایجاد یک شبکه مورد نظر آشنا شده اید. از این بعد با چگونگی ایجاد یک شبکه BUS و سپس Star آشنا خواهید شد.

چگونگی ایجاد يك شبکه به روش BUS

در این روش با توجه به موارد گفته شده در فصل قبل به کابل Coaxial احتیاج داریم.

جدول زیر انواع کابلهاي کواکسیال و کاربردهايشان را نشان مي دهد:

نوع کابل	مقاومت کابل	کاربرد
RG - 59	75 Ω	کابل تلویزیون
RG - 56	50 Ω با قطر 5 mm	10 Base 2 (Thin Net)
RG 8 Or RG 11	50 Ω با قطر 10 mm	10 Base 5 (Thick Net)
RG - 62	93 Ω	10 Base 5 (Thick Net)

از این نوع کابل برای انتقال سیگنالهاي دیجیتالی و آنالوگ با سرعت بالا و مسافت هاي طولانی بکار مي رود.

کابل هاي هم محور یا Coaxial يك نوع از کابل ها برای اتصال تجهیزات شبکه هستند. این کابل هاي شامل يك رشته سیم مسی مي باشند که توسط عایقي پوشانده شده اند. پوشش بافته مسی در اطراف این سیم مرکزی به همراه عایق خارجي، ساختار این کابل را تشکیل مي دهند.

کابل هاي هم محور بر اساس قطر هسته مرکزی کابل به دو نوع (Thick net) ضخیم و نازک (Thin net) تفکیک مي شوند.

کابل هاي هم محور نازک با قطري معادل ۰,۲۵ اینچ یا ۴,۳۸ میلیمتر، بسیار انعطاف پذیر بوده و تقریباً مناسب استفاده در هر شبکه اي مي باشند.

بر اثر پدیده تضعیف سیگنال در کابل ها، حداکثر طول قابل استفاده کابل هاي هم محور ۱۸۵ متر است. کابل هاي هم محور ضخیم نسبت به کابلهاي نازک کمتر انعطاف دارند. قطر این کابلها ۵/۰ اینچ است. هر چه ضخامت هسته کابل بیشتر باشد، تضعیف سیگنال در طول کابل کمتر شده و در نتیجه حداکثر طول قابل استفاده کابل افزایش مي یابد. این طول در کابل هاي ضخیم حدود ۵۰۰ متر مي باشد. از کابل ضخیم مي توان برای توسعه شبکه و اتصال چند شبکه به یکدیگر استفاده کرد.

حال برای اتصال کابل به کارت شبکه از کانکتور هاي زیر استفاده مي شود.

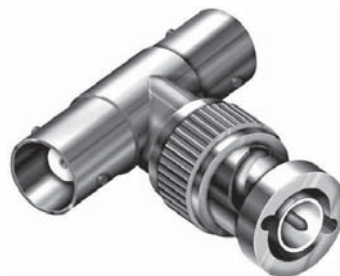
شكل زير يك BNC Connector است.

اين كانكتور خود داراي ۳ قطعه بوده كه در زير نمايش شده.

شكل زير نمايش يك T_ Connector مي باشد.

T_ Connector كانكتوري است كه به كارت شبكه وصل مي شود.

در زير يك Barrel Connector را مي بينيد كه از آن در مواقعي مثل قطع شدن كابل كواكسيال استفاده مي گردد.

همانطور كه از شكل بالا مشخص مي باشد از BNC Connector در دو طرف آن براي اتصال استفاده خواهد شد. (در T_ Connector نيز در دو طرف آن BNC وصل خواهد شد.)
با توجه به طرح شبكه خطي به آخرين سيستم مي بايست از يك ترميناتور جهت جلوگیری از Collision (قطع سيگنال) استفاده كرد. در زير يك Terminator و نحوه اتصال آن به T_ Connector مي بينيد.

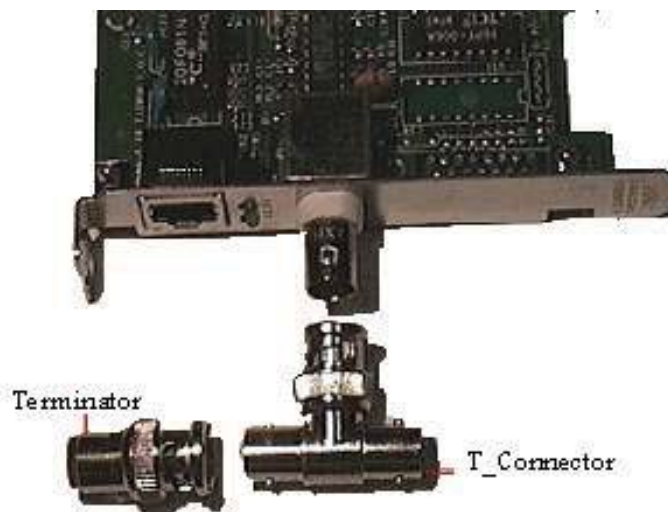
در زیر نیز انبر پرسي را مي بينيد که مخصوص پرس کردن اين کانکتور ها با کابل کو اکسيال مي باشد.

در شکل زیر نیز چگونگي پرس کردن را مشاهده مي کنيد.

در شکل زیر نیز نحوه اتصال Terminator و T_Connector به کارت شبکه را مي بينيد.

توجه داشته باشید که اگر به يك اينترانت اکتفا کنیم به اولین سیستم نیز يك Terminator باید وصل نماییم.

تا به حال با چگونگی ایجاد يك شبکه با توپولوژی BUS از نظر سخت افزاری آشنا شدید. از این قسمت به بعد به توپولوژی Star می پردازیم.

چگونگی ایجاد يك شبکه به روش Star

برای ایجاد يك شبکه با توپولوژی ستاره ای در مورد کارت شبکه و کابل آن قبلاً گفته که حال انجام آن توضیحات را ادامه خواهیم داد.

کابل زوج تابیده شامل دو رشته سیم مسی عایق دار است که به دور یکدیگر تابیده شده اند. تابیدگی این کابل باعث استاندارد شدن مشخصه های الکتریکی کابل می شود. این تابیدگی همچنین باعث کاهش نویز یا پارازیت الکتریکی موسوم به تداخل الکترو مغناطیسی یا FMI می شود.

کابل های زوج تابیده یا TP (Twisted Pair) در شبکه هایی که براساس استانداردهای IEEE802.3 یا 802.5 طراحی می شوند، مورد استفاده قرار می گیرند. کابل های TP به دو گروه تقسیم می شوند. این گروه ها عبارتند از: زوج تابیده بدون حفاظ یا UTP (Unshielded Twisted Pair) و زوج تابیده حفاظ دار یا Shielded Twisted Pair (STP) حفاظ پوششی از جنس رسانا است که معمولاً به صورت يك غلاف به دور سیم یا سیم های کابل بافته می شود و زیر پوشش عایق قرار می گیرد.

کابل UTP شامل چهار زوج سیم مسی است که دو به دو به دور هم تابیده شده اند و درون غلاف پلاستیک قرار دارند. این کابل می تواند داده ها را با سرعت ۱ تا ۱۰۰ مگابیت بر ثانیه (Mbps) انتقال دهد. کابل UTP نیز همانند دیگر کابل ها تحت تاثیر پدیده تضعیف (Attenuation) قرار می گیرد. هنگامی که سیگنال الکتریکی از هر کابلی عبور می کند، به تدریج حین انتقال در کابل دچار تضعیف شده و دامنه آن افت می کند. در يك کابل طویل ممکن است درجه تضعیف سیگنال در حدی باشد که سیگنال در انتهای مسیر قابل استفاده نباشد.

پدیده تضعیف، طول قابل استفاده کابل های UTP را به ۱۰۰ متر محدود می کند. پارامتر دیگری که بر کارایی کابل های UTP تاثیر دارد EMI یا تداخل الکترو مغناطیسی است. هر چند که تابیدگی کابل UTP مقدار EMI را کاهش می دهد، اما باز هم بین سیم های تابیده کابل اثرات تداخل وجود دارد. هزینه و قیمت کابل های UTP بسیار کمتر از محیط های انتقال دیگر است. همچنین نصب این کابل نیز بسیار کم هزینه است. استفاده از کابل های UTP در مواردی که هزینه از پارامترهای مهم پروژه است و ضمناً کامپیوترهای شبکه در یک ساختمان قرار گرفته باشند، بسیار مناسب می باشد. در شبکه های کوچک، پدیده تضعیف و EMI به دلیل آن که تجهیزات در سطح نسبتاً کوچکی توزیع شده اند. چندان اهمیت ندارند. در موارد دیگر که طول مسیرهای انتقال طویل تر هستند نیاز به سرعت های بالاتر وجود دارد. کابل های UTP انتخاب مناسبی نخواهند بود.

نوع دوم کابل های زوج تابیده نوع حفاظ دار آن یا STP است. این کابل همان طور که قبلاً گفته شد دارای پوشش رسانا در اطراف زوج سیم تابیده در زیر پوشش عایق است. این پوشش رسانا EMI را به شدت کاهش داده و تاثیر پذیری این کابل را از امواج الکترومغناطیسی تداخل کننده کاهش می دهد. به همین دلیل کابل STP قابلیت انتقال داده با سرعت بیشتری در طول مسیرهای طولانی تر را نسبت به UTP دارا است. سرعت انتقال داده در کابل های STP به 500 Mbps بالغ می شود، اما در عمل برای سرعت های بیشتر از 155 Mbps به ندرت مورد استفاده قرار می گیرد. تضعیف سیگنال در این کابل مشابه کابل UTP است.

در شبکه های معمولی و کوچک که هزینه از پارامترهای مهم طراحی است و همچنین نیاز به سرعت انتقال داده بالا چندان اهمیت ندارد، استفاده از کابل های زوج تابیده بدون حفاظ مناسب است.

کابل های UTP به گروه های Cat1 تا Cat7 تقسیم میشوند که کاربرد آنها در زیر مشخص شده است:

گروه	سرعت	کاربرد
Cat 1	none	نامشخص
Cat 2	1 MHz	خطوط تلفن
Cat 3	16 MHz	10 Base T ، ISDN Line (Low Speed) , Token Ring (4 Mbps)
Cat 4	20 MHz	Token Ring 16
Cat 5	100 MHz	100 Base T, Token Ring 20Mbps
Cat 6	100 MHz	-----
Cat 7	100 MHz	-----

حال با توجه به بررسی محل مورد نظر و موقعیت آن و نیز با انتخاب کابل مناسب و معرفی گفته شده در مورد کارت شبکه مخصوص به آن در باره بقیه وسایل و قطعات سخت افزاری آن توضیح خواهیم داد و ابتدا در مورد کانکتور این شبکه و نحوه پرس آنها را بررسی می کنیم.

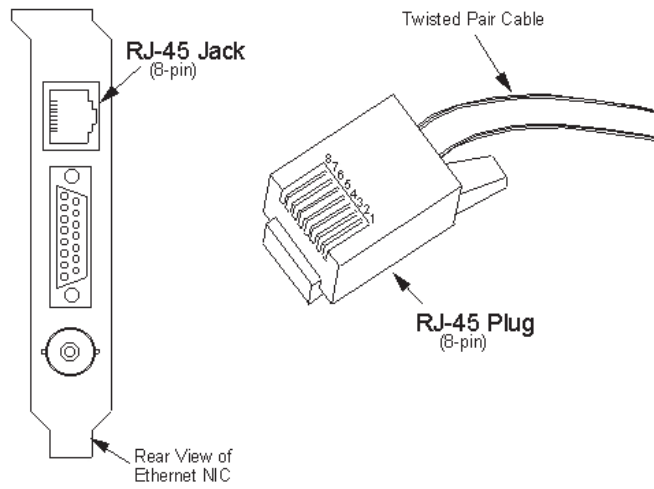
در سیم تلفن که خود نوعی از این کابل است از اتصال دهنده RJ11 استفاده می شود، اما در کابل شبکه اتصال سوکتی با شماره RJ45 بکار می رود که دارای هشت مکان برای هشت رشته سیم است. در شکل زیر یک connector RJ45 دیده می شود.

Connector RJ45

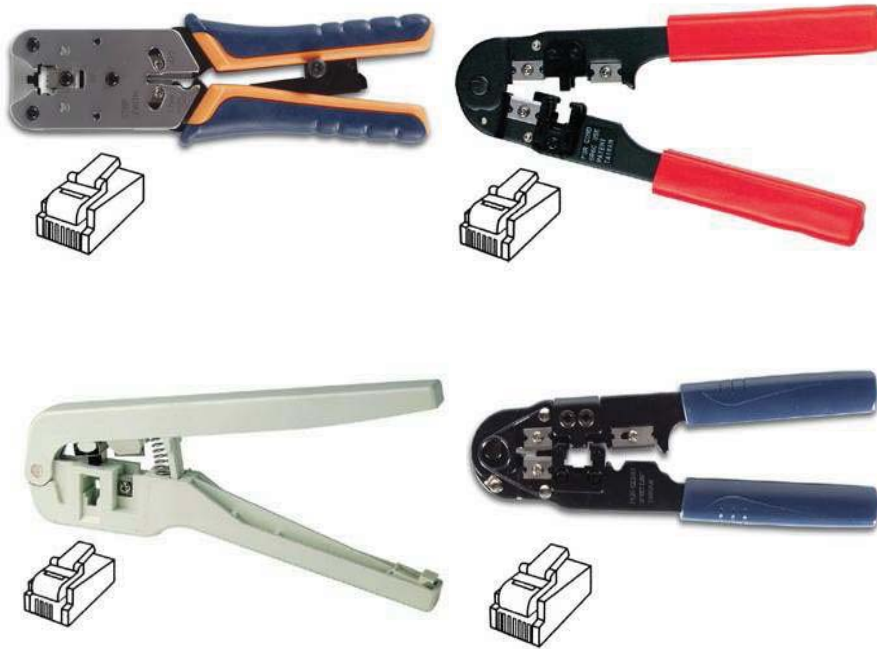

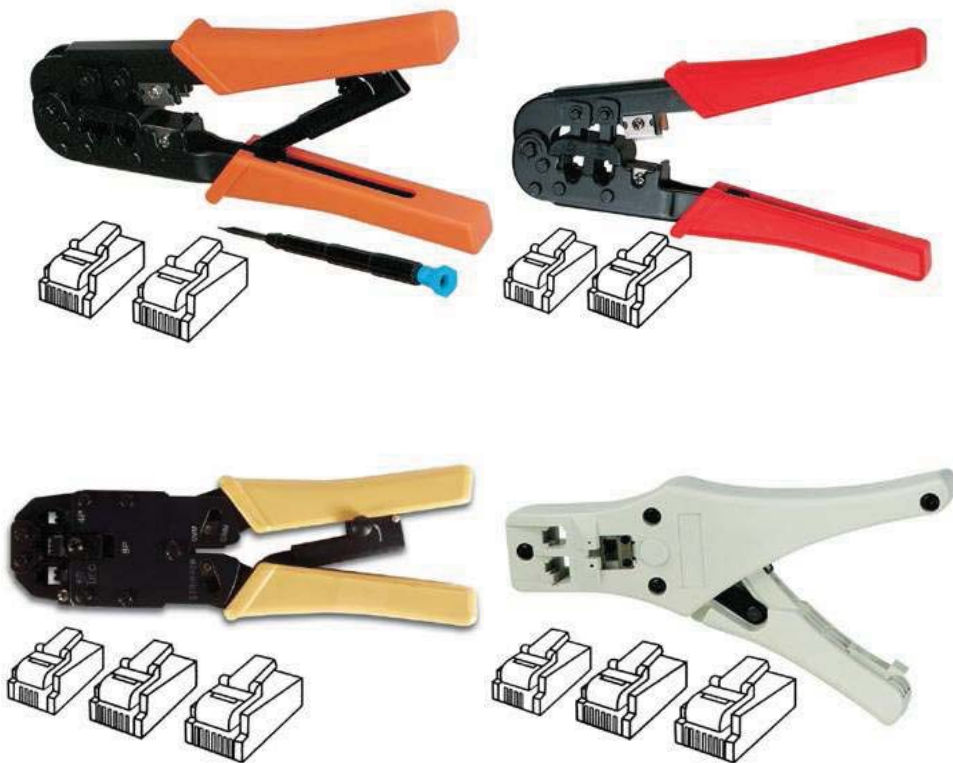
RJ-45 Connectors

Copyright 1999 TechFest.com All rights reserved.

در زیر نیز اشکال مختلفی از اندر پرس این کانکتور نمایش داده شده است.

اکنون می بایست به این نکته توجه کرد که ۸ رنگ مشخص شده بر روی کابل RJ45 به چه صورت و چگونه باید تنظیم شوند؟

در جواب به این سؤال به دو اصطلاح به نام های :

(۱) کابل مستقیم

(۲) کابل Cross

می رسمیم که به توضیح آنها می پردازیم.

در کار شبکه در صورتی که بخواهیم دو چیز غیر هم نام مثل کارت شبکه و هاب یا مثلا کارت شبکه و سوئیچ و... را به یکدیگر وصل کنیم از کابل مستقیم استفاده خواهیم کرد. در غیر این صورت اگر بخواهیم دو چیز هم نام مثل کارت شبکه به کارت شبکه و یا مثلا هاب به هاب و یا سوئیچ به سوئیچ و... را به یکدیگر وصل نماییم می بایست از کابل Cross استفاده کنیم.

حال در تنظیم یک کابل به صورت مستقیم و یا Cross به رنگهای ۸ رشته ازسیم توجه می کنیم.

ما در تنظیم رنگها دارای دو کلاس به نام های :

(۱) کلاس A

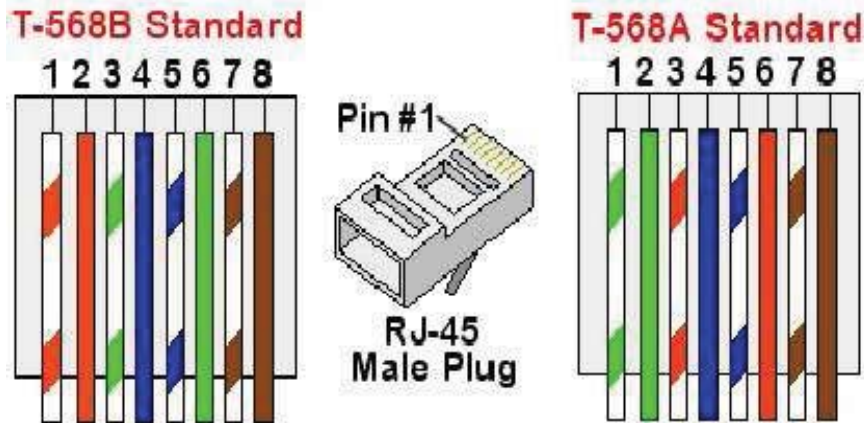
(۲) کلاس B

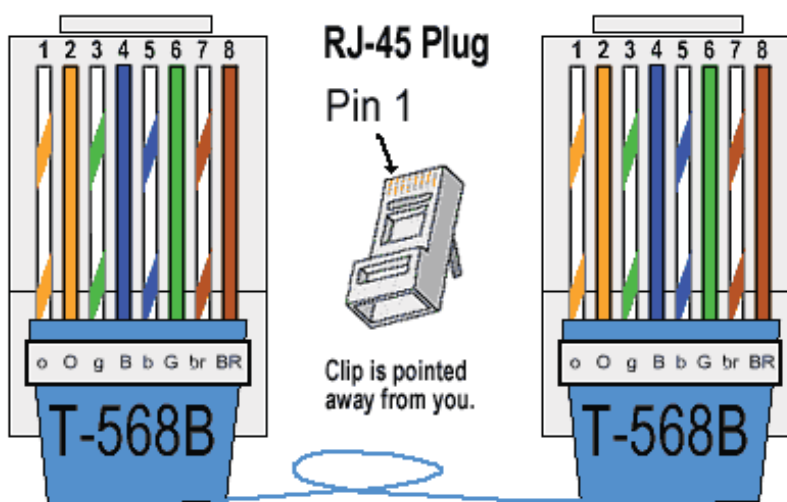
مي باشيم که ترکیب و تنظیم استاندارد آنها به صورت زیر می باشد:

RJ-45 Color Code

اکنون اگر بخواهیم کابلی به صورت مستقیم درست نماییم می بایست هر دو سر کابل را با کلاس B تنظیم و در صورت احتیاج به کابل Cross هر طرف از کابل را با یک کلاس و طرف دیگر را با کلاس دیگر تنظیم نماییم. از شکل بالا نیز که مشخص است رنگ ها را از سمت چپ به راست (در صورت پایین بودن اضافه سوکت) به ترتیب اعدادی که مشخص است و نیز با توجه به رنگ آنها آن ۸ رشته از سیم را در سوکت RJ45 با انبر پرس قرار خواهیم داد.

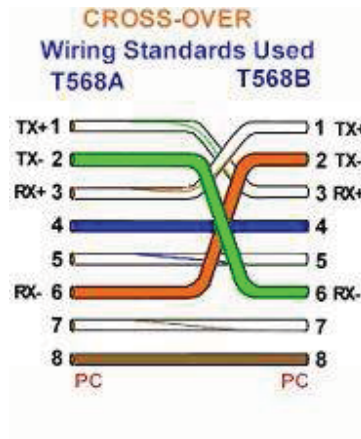
شکل زیر نیز نحوه ساختن دو نمونه از کابل را به نمایش در می آورد.

کابل مستقیم

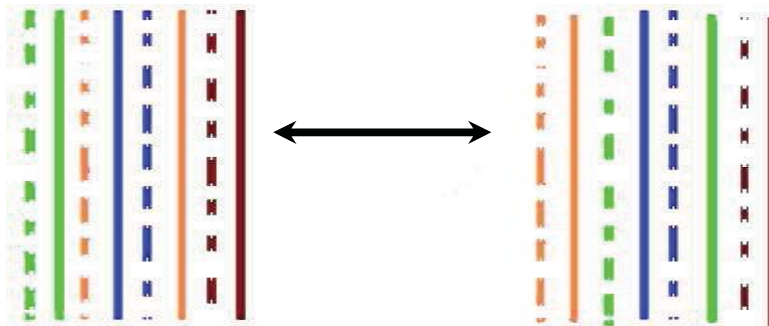
اگر به شکل زیر نیز دقت نمایید خواهید دید که برای Cross آن سیم ها به چه صورت تنظیم می شوند.

ClassA

ClassB

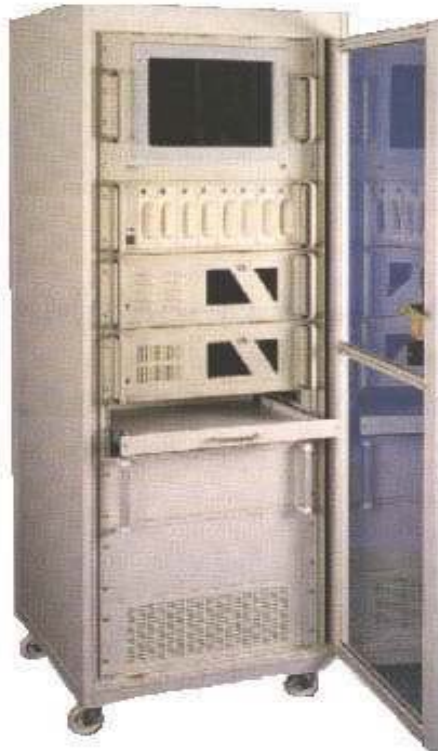
ما قبلا از Up-Link سخن به میان آورده بودیم که اکنون در مورد آن توضیح خواهیم داد و آن این است که در دستگاه های هاب و سوئیچ کلید هایی وجود دارد که در صورتی از کابل مستقیم بین دو سیستم هم نام استفاده شود آن را با فعال کردن آن کلید کابل مستقیم را به Cross تبدیل خواهد کرد. (پورت آن نیز بر روی سیستم مشخص شده است).

در برخی از دستگاهها نیز یک پورت از آن دستگاه این کار را انجام خواهد داد که با فلش آن پورت بر روی دستگاه نمایش داده می شود.

Rack

دستگاهی است که در آن هاب یا سوئیچ و یا روتر قرار گرفته و از آن به عنوان یک محافظ و با داشتن Fan به عنوان یک خنک کننده استفاده می گردد .

Duct

يك قاب پلاستيكي است كه محل انتقال كابل ها از دستگاه درون Rack تا كارت شبکه مي باشد.

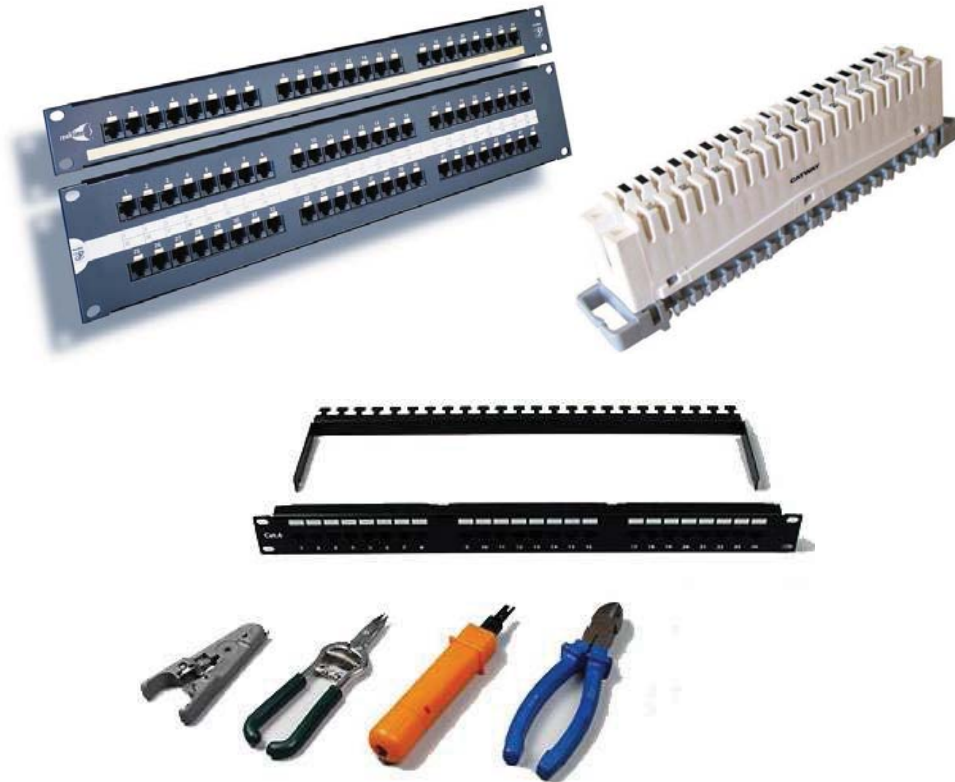
Patch Panel

اين وسيله به صورت يك تابلو و به عنوان واسطي بين كامپيوتر ها و هاب و يا سوئيچ قرار مي گيرد و در واقع كابلها ديگر به صورت مستقيم از كامپيوترها به هاب و يا سوئيچ متصل نمي گردد بلكه ابتدا كابل از كامپيوتر به Patch Panel و از سوي ديگر Patch Panel به هاب و يا سوئيچ متصل مي گردد. در زير اين

دستگاه با وسائل مورد نیاز برای استفاده و تنظیم نمایش داده شده است.

Patch Cored

کابل های کوچکی هستند که از آنها به عنوان رابط بین هاب و یا سوئیچ با Patch Panel استفاده می گردد.

OutLet

پریزهایی هستند که در انتهای کابلی که از Patch Panel خارج می گردند قرار می گیرند و از آن به عنوان یک رابط (که بر روی دیوار قرار میگیرد) استفاده می گردد.

